

Streszczenie. Katecheza VII. Ks. Wiesław Łużyński. Świadekto najważniejszą formą przepowiadania Jezusa.

Kościół jest kontynuacją tajemnicy Wcielenia. Zadaniem Kościoła jest pielgrzymowanie za prawdą, którą objawił mu Chrystus. Kościół nie podąża za duchem czasu, ale za Chrystusem. Jego zbawcze posłannictwo dokonuje się pośród świata w ramach toczącej się historii. Kościół nie może zamykać oczu na problemy, z jakimi zmagają się społeczeństwa. Powinien zachować czujność, uwagę i odważnie odpowiadać na pojawiające się znaki czasu. Kościół głoszący prawdę naraża się na odrzucenie i marginalizację. Można stwierdzić, że właśnie wtedy, gdy staje się Kościołem męczenników, jest najbardziej wiarygodny. Chrześcijańskie świadekto polega na gotowości przyjęcia cierpienia dla Boga, prawdy, dobra i sprawiedliwości.

Chrześcijańskie świadekto jest potrzebne przede wszystkim w takich kwestiach jak wychowanie, prawa rodziny, antropologia, aborcja, eutanazja, bioetyka, wolność religijna, porządek życia politycznego i gospodarczego. Chrystus w realizacji swoich celów nie posługiwał się władzą doczesną. Jego królestwo nie jest z tego świata. Jedynym suwerenem w jego Królestwie jest prawda. To właśnie ona, głoszona z profetyczną odwagą, jest największą siłą Kościoła.

W profetyzmie i świadekcie wspólnoty kościelnej uczestniczą również wierni świeccy. Na mocy chrztu świętego są członkami Kościoła – Ludu bożego. Wypełniają w nim misję prorocką, kapłańską i królewską. W ramach misji kapłańskiej ofiarują Bogu przez Chrystusa wszystkie swoje modlitwy i uczynki. Uczestnicząc w misji prorockiej, głoszą Chrystusa słowem i świadektem życia. Wykorzystują w tym celu swoje świeckie kompetencje, zdolności, posiadaną wiedzę. Misję królewską wypełniają poprzez służbę bliźnim oraz walkę z grzechem, by żyć w wolności dzieci Bożych. Uczestnictwo w potrójnej misji Chrystusa wyraża ich kościelną tożsamość.

Chrześcijanie żyją w rodzinie, podejmują pracę, są zaangażowani w dziedzinę nauki i kultury. Wypełniają swoje obowiązki społeczne, ekonomiczne i polityczne. Te świeckie rzeczywistości są miejscem ich życia i uświęcenia. Ich ważnym zadaniem, związanym ze świeckim charakterem, jest kierowanie sprawami doczesnymi w taki sposób, by rozwijały się po myśli Chrystusa. Polem ich zaangażowania powinna być promocja godności i praw człowieka, ochrona małżeństwa i rodziny, pokoju, sprawiedliwość, służba kulturze otwartej na transcendencję i służącej integralnemu wzrostowi człowieka, dziedzina środków społecznego przekazu, rozległe pole ekonomii oraz służba społeczna w dziedzinie polityki.

We współczesnym zsekularyzowanym świecie potrzebni są katolicy świeccy, dobrze uformowani, kompetentni, obdarzeni zmysłem krytycznym, odważnie sprzeciwiający się próbom wyeliminowania Kościoła i chrześcijaństwa z publicznej sfery życia.